

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund og formål

Lovforslaget fremsættes som opfølgning på aftalen af 20. juni 2006 mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om fremtidens velstand og velfærd og investeringer i fremtiden (velfærdsaftalen) og aftalen af 2. november 2006 om udmøntning af globaliseringspuljen (opfølgning på velfærdsaftalen).

Som en del af velfærdsaftalen er det målet, at flere studerende gennemfører deres universitetsuddannelse på normeret tid, og at færre studerende afbryder uddannelsen uden at gennemføre den.

Aftaleparterne er enige om, at indretningen af universitetsuddannelserne skal understøtte dette mål. Flere unge vil hurtigere kunne gennemføre en universitetsuddannelse, hvis der er en tættere sammenhæng mellem den løbende undervisning og eksamen, og hvis der på kandidatuddannelserne stilles bindende tidsbegrænsning for de studerendes specialeskrivning.

Universiteterne har tilkendegivet, at de er enige i målet, men finder, at tilrettelæggelse af undervisning og eksamen er et område, som bedst reguleres af det enkelte universitet, idet der er faglige forskelle og faglige begrundelser for differentieret organisering af studieforløbene på de forskellige uddannelser. På denne baggrund er aftaleparterne enige med universiteterne i, at der ikke er behov for at fastsætte centrale regler om mere overskuelig semesterstruktur og en tættere kobling af undervisning og eksamen. Der skal dog være mulighed for hurtigere omprøve end i dag, hvilket ministeren vil fastsætte administrativt.

Studerende, der ikke består en prøve efter afslutning af et undervisningsforløb, skal have mulighed for at gå prøven om i samme eksamenstermin eller i umiddelbar forlængelse heraf. Ministeren vil fastsætte regler herom i medfør af den gældende bestemmelse i universitetslovens § 8, stk. 1, herunder at universitetet i studieordningen fastsætter nærmere regler for såvel prøven som omprøven. Det er forventningen, at de

regler, som ministeren vil fastsætte, vil få virkning fra 1. september 2007.

Tal fra Danmarks Statistik viser, at halvdelen af de studerende, der fuldførte et bachelor- og kandidatforløb i 2004, var mere end 6 år om dette uddannelsesforløb, selv om det samlet er normeret til 5 år (3-årig bacheloruddannelse og 2-årig kandidatuddannelse).

Det foreslås derfor, at der på kandidatuddannelserne skal stilles bindende tidsbegrænsning for de studerendes specialeskrivning.

På langt de fleste kandidatuddannelser er specialet på 30 ECTS-point, svarende til et halvt års heltidsstudier. På mange uddannelser er det imidlertid normalt at bruge længere tid, fordi der stilles for høje krav og forventninger til specialets omfang. Det er vurderingen, at bindende tidsbegrænsning til specialeskrivningen vil medføre, at de krav, universiteterne fremover vil stille til specialet, vil sikre, at flere specialer kan udarbejdes på den normerede tid. Kandidatspecialet skal dokumentere færdigheder i at anvende videnskabelige teorier og metoder under arbejdet med et fagligt afgrænset emne, jf. uddannelsesbekendtgørelsen. Med forslaget er det ikke tanken at slække på de faglige og indholdsmæssige krav til specialet.

Aftaleparterne er endvidere enige om, at universiteterne også skal sætte større fokus på at understøtte de studerendes studieforløb i form af øget studievejledning og bedre studietilrettelæggelse.

Det er vurderingen, at en øget studievejledning kan bidrage til at sænke frafaldet og forsinkelserne på universitetsuddannelserne. Det foreslås derfor, at universiteterne generelt giver en studievejledning, der i højere grad tager sigte på at afhjælpe og finde løsninger på de studerendes studiemæssige problemer, og at universiteterne forpligtes til at udøve en særlig indsats i forhold til studerende, der er blevet forsinket i forhold til den normerede studietid.

Aftaleparterne er også enige om, at pædagogikken og undervisningsformerne på universiteterne skal gøres endnu bedre. Det er derfor vigtigt, at det pædagogiske niveau hos universitetslærerne sikres gennem løbende pædagogisk udvikling. Universiteterne skal